

bij de beren af ... (1)

In de living van het *Onderweghuis* zitten twee beren – een grote en een kleine – broederlijk op een stoel, mee in de kring. Ze ervaren het hele gebeuren. Wat zouden ze zien? Wat zouden ze denken? We lenen de klankentapper van professor Barabas en luisteren mee ...

– Zeg Beer. ... Be-er!

– Oh, sorry Beertje, ik was nogal in gedachten verzonken.

– Wat houdt er jou dan zo bezig, Beer?

– Ach Beertje, ik durf het bijna niet te zeggen.

– Maar, Beer, je weet toch dat ik je graag zie, dan weet je toch ook dat je mij alles mag vertellen!

– ... Eh ... Weet je, Beertje, ik zie er wel groot en fors uit, en mensen zijn zelfs vaak bang van mij, maar eigenlijk vóel ik me helemaal niet zo groot en fors, en ik vind het helemaal niet leuk dat mensen bang zijn van mij.

– Tja, Beer, wat kunnen we daar nu aan doen?

– Breek er je hoofd niet over, Beertje, 't is hopeloos met mij.

– Ik weet al wat we kunnen doen! We blijven hier gewoon zitten!

– Hoezo?

– Wel, zó, arm in arm, dan zien de mensen des te beter dat jij groot bent – want ik ben klein. Maar ook helemaal niet om bang van te zijn – want je omarmt mij.

– Ha zo. O.k. dat wil ik wel doen!

...

– Maar Beertje, wat wou je mij eigenlijk zeggen toen ik zo in mijn gedachten verzonken zat?

– Wel Beer, weet je: jij bent zacht ... en lief ...

